

Sygn. akt III CZ 75/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego

w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 kwietnia 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 marca 2012 r.,

oddala zażalenie i nie obciąża żalącego kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

W wyroku z dnia 9 marca 2012 r. Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania pozwanego R. K. kosztami postępowania apelacyjnego, w sprawie z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy powoda wniósł o jego zmianę i zasądzenie od pozwanego kwoty 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz obciążenie pozwanego kosztami opłaty sądowej od apelacji w wysokości 8500 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 102 k.p.c. ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Takie sformułowanie wprawdzie nie jest klauzulą generalną, jednak opiera się na zwrocie niedookreślonym, który może odsyłać również do argumentów natury aksjologicznej. Regulacja ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych sytuacjach, gdy z uwagi na okoliczności konkretnej sprawy, zastosowanie reguł ogólnych k.p.c. dotyczących zwrotu kosztu procesu byłoby nieuzasadnione. Rozstrzygnięcie na podstawie art. 102 k.p.c. ma zatem charakter dyskrecyjny, kontrola instancyjna w tym zakresie jest ograniczona do sytuacji gdy zastosowanie wzmiankowanego przepisu nie zostało w ogóle uzasadnione bądź nastąpiło z rażącym naruszeniem reguł przewidzianych w tym przepisie.

W rozważanej sprawie Sąd Okręgowy uzasadnił przyczyny zastosowania art. 102 k.p.c., podnosząc trudności interpretacyjne związane z przepisami stanowiącymi podstawę prawną sporu oraz uzasadnione przekonanie pozwanego, że przyjęta przezeń wykładnia prawa jest prawidłowa. Wskazane okoliczności mogą zostać uwzględnione w ramach art. 102 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 września 2012r., II CZ 95/12, niepubl.). Zarzut naruszenia art. 102 k.p.c. należy zatem uznać za nieuzasadniony.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.